

Ressò

Febrer 15

*La presentació de Jesús al temple Diada
dels nostres patrons Simeó i Anna*

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

Una etapa de fecunditat

Recórrer la vida cristiana, com afirma el P. Bernabé Dalmau en la presentació del temari d'enguany de Vida Creixent, “és avançar per una ruta de boniquesa”, fent el pas “de la vellesa a la Bellesa”. I és així com també en la ruta del nostre viure dia a dia, es pot experimentar que, com diu el salmista, quan hom arriba a la vellesa s'esdevé com en el cas dels justos que “encara donaran fruit a la vellesa” (salm 92). En efecte, la vellesa encara és un moment òptim per a donar fruit, per fer que la vida sigui ben fecunda, per fer rendir encara els talents rebuts immerescudament, pur do de Déu. Tanmateix, els qui vivim dia a dia amb persones més grans a vegades podem arribar a afirmar que aquesta etapa de la vida sembla que mena vers l'esterilitat i l'acabament de tot: el nombre de fàrmacs que necessiten, normalment no van en disminució sinó en augment; disminueixen la memòria i decreix el vigor mental per fer anàlisis rigoroses; hi ha un desgast biopsíquic en forma de fatiga i de menor rendiment; algunes persones grans tendeixen a la tristesa, amb una certa lamentació pel temps perdut (aquells anys de maduresa en què no vaig fer això o allò...) i també sensació que la vida “se'n va anant”; en altres creix el sentiment de solitud; o s'aguditza la por al debilitament de la salut; i en l'etapa final de la vida es passa per l'experiència dolorosa de la mort de moltes persones que són de la mateixa generació. Però és aleshores quan més que mai cal aprendre a anar envellint i assumir-ho conscientment, fet que enlloc de ser nociu resulta saludable i terapèutic. I és aleshores quan hom arriba a adonar-se que el pelegrinatge viscut no ha estat endebades ni és pas cap ruta estèril, sinó al contrari, ha estat una “ruta de boniquesa” ben fecunda. Penso que una de les grans oportunitats en aquesta fase de la vida serà convertir l'experiència en saviesa. Al llarg de la vida les persones acumulen experiència i són fecundes en saviesa. Per exemple, la saviesa que actituds massa humanes es converteixin en evangèliques.

No es tracta pas d'una saviesa científica, tècnica, cognoscitiva o cultural. Aquesta saviesa és la pròpia del qui amb serenor ha après a acceptar els propis límits, superant angoixes, controlant ansietats, sabent discernir el que és veritablement important del que no ho és tant, creixent en confiança bo i posant les nostres vides i tot el que som en mans del Senyor provident i misericordiós. Així és com les persones grans encara fan rendir, fan fecunds, els talents rebuts, no cercant tant “ser comprès com

© Vida Creixent
C/València 218, 1r 2a Esquerra, Barcelona
08011 Barcelona
Tel. 93 412 21 20
info@vidacreixent.org
www.vidacreixent.org
Secretaria: Tardes d'17:00 a 19:00h

Text de la fotografia de portada: Simeó acull als seus braços a Jesús infant. Fotografia extreta d'internet a imatges de la Presentació del Senyor.

Dipòsit legal: B. 8.204-2007
Disseny: Dfinis Design
Maquetació: David Albarracín

Editorial

comprendre, ser consolat com consolar, ser estimat com estimar” en paraules de la bonica oració de Sant Francesc d'Assís.

En definitiva, aquesta etapa serà de fecunditat quan s'oxigena la vida interior eludint el risc del centrament excessiu en el “jo”, o el que el Papa Francesc designa amb el mot de “autoreferencialitat” o el voler encara estar sempre al centre de tot.

Aquesta etapa pot ser també de fecunditat en la vida interior pròpia del qui humilment fa una pregària com aquesta que gosó compartir amb tots els membres de Vida Creixent:

“Senyor, ensenyeu-nos a envellir i ser fecunds d'una manera nova en la tardor de la vida.

Senyor, ajudeu-nos perquè encara puguem ser útils als altres contribuint amb el nostre optimisme i pregària a l'alegria i l'entusiasme dels qui avui tenen responsabilitats i missions que ja no exercim nosaltres.

Senyor, concediu-nos el do de la saviesa, vivint en contacte serè amb aquest món nostre que canvia de manera tan accelerada, sense lamentar-nos del passat que ja no hi és.

Senyor, perdoneu-nos si només en aquesta hora tranquil·la ens adonem del molt que ens has estimat.

Senyor, concediu-nos que ara mirem amb molta gratitud cap al destí final que ens teniu preparat i cap al qual ens vau orientar des del primer moment de les nostres vides.

Senyor, acompanyeu-nos en la “ruta de la boniquesa”.

Senyor, sigueu amb nosaltres fent el camí de la vellesa a la Bellesa!”

Mn. Sergi Gordo Rodríguez

Secretari general i Canceller de l'Arquebisbat de Barcelona

Espai de reflexió i de pregària

Missatge del Papa Francesc al voltant del Nadal

“Us posem aquest missatge de Nadal que el Papa Francesc va enviar a tot el món amb motiu d'una festa que, de fet, tot el món celebra. En una trobada per animadors ja vaig fer referència a la demanda que el Papa feia per tal que féssim més silenci per a viure bé aquest Nadal que acaba de passar. Doncs ve d'aquest fragment. Esperem que us arribi ben endins i que duri. De fet, és un missatge que podríem fer-lo extensiu a tot l'any...”

“El Nadal acostuma a ser una festa sorollosa: ens convindria una mica més de silenci per tal d'escoltar la veu de l'Amor.

Nadal ets tu quan decideixes començar de nou cada dia i deixar entrar Déu en la teva ànima.

L'avet de Nadal ets tu quan resisteixes amb força els vents de les dificultats de la vida.

Els adorns de Nadal ets tu quan les virtuts son colors que adornen la vida.

La campana de Nadal ets tu quan crides, congregues i cerques d'unir.

Ets tu també la llum de Nadal quan l'il·lumines amb la vida el camí dels altres amb la teva bondat, paciència, alegria i generositat.

Espai de reflexió i de pregària

Els àngels del Nadal ets tu quan cantes al món un missatge de pau, justícia i amor. L'estel de Nadal ets tu quan condueixes a algú alencontre del Senyor.

Ets tu també els reis mags quan dones el millor que tens sense importar-te a qui. La música de Nadal ets tu quan assoleixes l'harmonia dintre teu.

El regal de Nadal ets tu quan la bondat està escrita en les teves mans.

La felicitació de Nadal ets tu quan perdones i restableixes la pau, encara que això et comporti un patiment.

El sopar de Nadal ets tu quan satisfas de pau i d'esperança al pobre que està al teu costat. Tu ets, sí, la nit de Nadal quan, humil i conscient, reps en el silenci de la nit al Salvador del món sense sorolls ni grans celebracions; tu ets somriure de confiança i de tendresa, en la pau interior del Nadal de sempre que estableix el Regne dins teu.

Un molt bon Nadal per a tots els qui semblen Nadal”

Xavier Moretó, Vice-conciliari

Col·laboracions

La presentació del Senyor (una mica d'història d'aquesta festa)

Aquesta festa havia estat importada d'Orient. El seu nom original -hypapante-, d'origen grec, així ho indica. Aquesta paraula, que significa “trobada”, ens desvetlla el sentit original d'aquesta festa: és la celebració de la trobada amb el Senyor, de la seva presentació al temple i de la manifestació del dia quaranta després de Nadal. Els més antics llibres litúrgics romans encara van seguir conservant durant algun temps el nom original grec per denominar aquesta festa.

Tot això ja va quedar aclarit en un volum anterior en què es va intentar, amb tota lògica, vincular aquesta festa al cicle nadalenc de la manifestació del Senyor. Allà va quedar assenyalat que aquesta festa, tal como ha estat dissenyada en l'actual calendari de l'Església arran del Concili Vaticà II, recuperant d'aquesta manera el seu sentit original, no és precisament una festa de la Mare de Déu, sinó del Senyor.

No obstant això, cal reconèixer el caràcter tradicional de la Candelera, propera a més a la festa de Sant Blai, d'indubtable arrel popular i elements tradicionals de caràcter cultural i folklòric. Aquest fet ens convida a dissenyar, encara que sigui d'una forma esquemàtica, l'evolució històrica de la festa, ja a partir de l'Edat Mitjana, es reverteix d'un caràcter marcadament marià. Això ho demostra el contingut de les velles oracions i antífona, recollides en el vell Missal Romà, per ser utilitzades en la benedicció de les candeles i que apareixen per primera vegada en llibres litúrgics dels segles XIII i XIV. El protagonisme de la Verge en gairebé tots aquests textos és altament significatiu i respon, sens dubte, al caràcter marià que la festa adquireix en aquesta època.

El nou calendari litúrgic, establert arran de la reforma del Vaticà II, considera de nou aquesta solemnitat com a festa del Senyor. No obstant això, sense renunciar a aquest

caràcter fonamental de la festa, la pietat popular ben pot alimentar la seva devoció mariana i seguir celebrant a Maria, íntimament vinculada al protagonisme de Jesús, en aquest esdeveniment emblemàtic de la presentació en el Temple, pel qual Jesús es reconegut pels dos ancians **Simeó i Anna, (patrons de la nostra Vida Creixent)**, representants singulars del poble escollit.

Narcís (extret d'Internet)

Si un nen plora, no se l'ha de fer fora de l'església, diu Francesc

Una revolució per als pares que entren a l'església amb nens, quasi amb sentiment de culpa. Estan avesats a rebre mirades de reprovació si el nen fa alguna exclamació en veu alta, o si s'aixeca del banc quan tothom seu. I si es posa a plorar, surten disparats cap a la porta del temple, amb cap cot i caminant tan de pressa com els és possible.

Fins i tot si renuncien a la missa i entren a l'església fora d'hores, sempre hi haurà algú que criticarà que el nen pugui a l'altar per admirar una estàtua o unes flors, que circuli lliurement topant sense voler amb algun banc, o que faci alguna exclamació massa entusiasta.

Recordo molt bé una de les ocasions en què la meva filla i jo vam ser blanc d'ires. La nena, llavors de dos anys, estava entusiasmada d'haver entrat uns minuts al temple, on hi havia només un parell de persones. En creuar la porta, va fer senyal de posar-se un dit a la boca per assenyalar que calia parlar fluixet. Un cop dins, va mirar Jesús a la creu i va exclamar, amb veu més alta, que aquell era "el Jesús de la festa", perquè li havia parlat de la Pasqua. Va voler encendre-hi una espelma i em va reclamar la moneda més gran. Llavors va entrebancar-se amb un banc amb el conseqüent estrèpit. Una

senyora que passejava pel temple es va precipitar cap a mi per renyar-me. Li vaig replicar: "Vaja, no deia Jesús: deixeu que els nens vinguin a mi? Aquí també és casa seva. Ella ja mira de parlar fluixet i de no fer soroll, però no deixa de ser una nena. Després ens queixarem quan no hi hagi gent jove a missa. Miri ara on és la nena: s'ha agenollat al banc davant l'estàtua de la Verge Maria, com veu que fem altres persones i jo, i se la mira; que no és preciós?".

Ara, si em tornés a passar, quasi li podria repartir a l'escandalitzada senyora una còpia del diari La Repubblica que informa de les meravelloses paraules del papa Francesc aquest diumenge 14 de desembre de 2014 mentre parlava amb famílies de nens acabats de batejar, a la parròquia de San Giuseppe all'Aurelio, a Roma.

Ha recordat les paraules de Jesús: "Deixeu que els nens vinguin a mi". "El seu plor és la millor predicació".

"Els nens ploren, fan soroll, van d'un cantó a l'altre. Però em molesta molt quan, a l'església, un nen plora i hi ha qui diu que ha de marxar fora. El plor del nen és la veu de Déu: mai se l'ha de fer fora de l'Església".

Sandra Buxaderas Sans

Resum 78a reunió interdiocesana del dia 13 de gener 2015

Varem participar totes les diòcesis, excepte Mallorca. Algun coordinador per motius familiars no va poder estar-hi present i va estar representat per membres de la coordinadora.

En el bisbat de Girona a final de curs hi haurà eleccions a coordinador per finalitzar l'actual període. Dia 26.2 jornada de formació. Dia 15.4 trobada diocesana a Arenys de Mar. Bisbat de Lleida, inici de curs el 18.9 amb assistència del bisbe Píris i presentació del P. Bernabé Dalmau. Dia 16.10 inici curs de formació. Dia 25.10 trobada a Raïmat. Bisbat de Menorca, dia 30.9 inici de curs. Curset de formació amb el tema l'Amistat. Bisbat de Solsona, dia 8.10 trobada diocesana a Sant Antolí amb assistència del bisbe Novell. Visites als diferents grups de la diòcesi. Començament proper curs a Berga. Bisbat de Tarragona, dia 23.10 inici de curs. Demanaran entrevista amb l'arquebisbe Pujol per parlar del temari del curs 2016-2017 que està finalitzant. Preparar un curset de formació per als nous vinguts.

Bisbat de Tortosa, diferents dates inici de curs als grups amb participació de membres de la coordinadora. Dia 19.11, 1a conferència del consiliari Mn. Joan Bajo del cicle per a la gent gran.

Bisbat de Barcelona, dia 25.10 assemblea anual. Dia 11.12 celebració del Nadal.

Dies 28 i 29 de gener curset de Vida Creixent, dos matins de 9:30 a 13:30.

Es van treballar les propostes que figuraven a l'ordre del dia.

Temari curs 2014-2015, expressar la nostra preocupació per la davallada en alguns bisbats, altres es mantenen i algun ha millorat. La causa més comuna és la dissolució de grups.

El temari del curs 2015-2016, "El nostre entorn i el nostre creixement personal", s'entrega l'esborrany a las diferents diòcesis per que tinguin informació i si és necessari facin les consideracions oportunes. Està preparada la traducció al castellà.

Per el curs 2016-2017 està preparant un temari l'arquebisbe de Tarragona Mons.

Jaume Pujol. Estem pendents de demanar una entrevista per parlar-ne.

Per el curs 2017-2018 el comença a treballar Mn. Joan Bajo amb el títol "Primavera en la tardor de la vida".

Varem parlar de les dificultats de la renovació de càrrecs i de grups. Continuarem dialogant sobre el tema que ens afecta a totes les diòcesis.

Es va comentar el qüestionari demanat per Madrid i es van recollir les aportacions de les diòcesis, algunes el tenen pendent.

Varem comentar la propera Trobada a Vic del dia 13 de maig. La coordinadora Montserrat Font va presentar tota la feina feta, reunions amb el Bisbat, amb l'Ajuntament, menús, desplaçaments, cartells, difusió. Cal agrair-li el treball, la dedicació, l'esforç i l'estimació al nostre Moviment, tenint molt present els mitjans de que disposa.

Varem celebrar l'àngelus i després d'un petit descans vam estar molt atents a la

Col·laboracions

conferència que la Sra. Mercè Mas ens donà sobre l'història i la constitució del Consell de la Gent Gran, la tasca que desenvolupa i la participació de tot el territori. A continuació va donar informació detallada del 7è Congrés de la Gent Gran a Sant Benet, comentant les dues ponències i el Manifest final. Li estem molt agraïts per la seva exposició i per la seva estimació al nostre Moviment.

A continuació l'Eucaristia concelebrada per els consiliaris presents i presidida per Mn. Miquel Venque. Després un dinar de germanor i amistat per després fer-nos la fotografia que ens recordi aquest dia i els qui hi van participar.

A la tarda es va comentar les coses pendents del matí. Un nou llibret de la col·lecció Paraules, sobre el tema de l'espiritualitat del P. Francesc Roma amb el títol "La vida espiritual".

L'agraïment de l'Hospital de Sant Joan de Déu per la nostra col·laboració amb "La Botigueta Solidària", estan molt contents amb les aportacions de la gent dels nostres grups i així ens ho han fet saber.

Si alguna diòcesi vol proposar un tema per a l'ordre del dia de la propera reunió, que ens ho faci arribar amb un mínim de 15 dies abans, per poder incloure-la a l'informació que se envia a cada diòcesi.

Propera reunió interdiocesana el dia 14 d'abril del 2015.

Diaques permanents, un servei que obre camins dins l'Església

<http://www.catalunyareligio.cat/articles/65782>

Aureli Ortín en la presentació del llibre *La renovació del ministeri diaconal en el 50 aniversari del Concili Vaticà II*.

Ara fa 50 anys que amb l'aprovació de la constitució *Lumen Gentium* (n. 29) el Vaticà II recuperava la figura del diaconat permanent. Ministres de l'Església que poden estar casats i que poden celebrar alguns sacraments com el baptisme, el matrimoni o les exèquies. I sobretot un ministeri que té una dimensió de servei. Avui ens sembla prou normal, però l'aprovació no va ser fàcil i durant el Concili "hi van haver debats molt forts perquè per primera vegada es plantejava ordenar persones casades". Va tirar endavant, entre altres, amb el suport de personalitats com el cardenal Narcís Jubany, que després de defensar-ho en les sessions conciliars en van promoure la seva aplicació a tot Europa.

Així ho explicava el diaca Aureli Ortín en la presentació del llibre *La renovació del ministeri diaconal en el 50 aniversari del Concili Vaticà II*, publicat en català i encastellà pel Centre de Pastoral Litúrgica (CPL). Un llibre que ajuda a omplir l'escassa bibliografia sobre aquest tema.

"El diaconat s'emmarca en la renovació de l'Església del Vaticà II", explicava Ortín aquest dilluns a la Llibreria Claret. Però "és una temàtica oberta" que encara avui genera interrogants dins de l'Església. De fet, tot i que avui hi ha 42.000 diaques permanents, la meitat de les diòcesis del món no en tenen. A més, la seva presència és gairebé testimonial en les esglésies d'Àfrica o d'Àsia.

Ortín també ha destacat el paper rellevant que té la dona del diaca en aquest

ministeri. Tant és així que “si la dona no ho autoritza i per escrit, el bisbe no pot ordenar un diaca”. Precisament, la relació entre el sagrament del matrimoni i del diaconat, ja va ser un tema d'estudi que va publicar fa pocs anys Montserrat Martínez, casada amb Aureli Ortín.

De fet ser diaca no és fàcil. Per això Ortín ha remarcat la dificultat de mantenir sempre l'equilibri entre els diversos fronts que ha d'atendre un diaca: “L'equilibri en l'exercici ministerial, l'equilibri familiar, l'equilibri professional o l'equilibri personal... tot això és molt difícil”.

El diaca no vol manar

El llibre ha estat presentat pel teòleg Salvador Pié, que va dirigir la tesina d'Ortín sobre aquest tema. També ha remarcat el paper del cardenal Jubany en l'expansió del diaconat, ja que Barcelona va arribar a ser la diòcesi d'Espanya amb més diaques permanents.

“Jubany creia que no s'havia de veure el diaca com un segon vicari de la parròquia, sinó com aquell que té una responsabilitat de servei donada pel bisbe”, ha explicat Pié. Però en canvi, sovint s'ha vist el diaca com una figura subordinada als capellans: “El diaca no està per sota del capellà, sinó al costat dels bisbes i dels preveres”.

Per Salvador Pié, els diaques permanents aporten dues dimensions noves en les quals l'Església encara ha de fer camí. D'una banda, pel fet d'ordenar persones casades i amb vida familiar. Un tema que també pot aportar llum al debat del Sínode sobre la família.

I, d'altra banda, la dimensió de servei. No d'autoritat, “una paraula que mai no es fa servir en el Nou Testament ni en el Vaticà II”. El diaconat “està al servei, no vol manar” i això “ajuda a reinterpretar el context del ministeri ordenat de bisbes i preveres com a servei, com a diaconia”. Un tema que també pot ser interessant “en el moment actual en què el papa Francesc dóna més relleu a la dimensió de servei”. En definitiva, un diaconat que no ha de ser vist com una manera “de suplir capellans on no n'hi ha”.

La presentació del llibre l'ha tancat el president del CPL, el teòleg Jaume Fontbona. Ha remarcat que “el CPL des del principi ha cregut amb el diaconat permanent”, i que, a més, durant molts anys el va presidir un diaca permanent, Josep Urdeix.

Fontbona també ha explicat que “una de les raons per editar el llibre ha estat el zel amb el que viu el diaconat l'Aureli Ortín”. Una afirmació que s'ha posat de manifest quan en la seva intervenció Ortín no ha pogut contenir l'emoció recordant les persones que han fet possible que avui l'Església disposi del servei dels diaques permanents.

Les quinze “probables malalties” de la cúria segons Francesc. Discurs íntegre en català

Mai un papa havia fet un discurs d'aquest tipus. Com les cinc plagues de l'Església que Rosmini va descriure al segle XIX, el papa **Francesc** va descriure aquest dilluns les quinze malalties de la cúria romana. Un discurs contundent, sense gaire adornaments nadalencs, que segurament mostra les reticències que troba Francesc en la seva reforma.

Són quinze “probables malalties, malalties guaribles”: la de sentir-se immortal, immune o fins i tot indispensable; la del “mortalisme” de l'excessiva ocupació; la de l'enduriment mental i espiritual; la de l'excessiva planificació i del funcionalisme; la de la mala coordinació; la de l'“Alzheimer espiritual”; la de la rivalitat i de la vanagloria; la de l'esquizofrènia existencial; la de les xerrameques, de les murmuracions i de les xafarderies; la de divinitzar els responsables; la de la indiferència envers els altres; la del rostre de funeral; la de l'acumulació; la dels cercles tancats; i la del profit mundà i del lluïment. *CR*

© L'Osservatore Romano

Es pot llegir el discurs íntegre en català al web de Catalunya Religió a l'enllaç: <http://www.catalunyareligio.cat/blog/homilies-del-papa-francesc/23-12-2014/quinze-malalties-m-s-habituals-c-ria-66132>

Les Corts s'adhereix al projecte Radars

La iniciativa que dona suport a la gent gran que viu sola ja arriba a quinze barris

La iniciativa vertebrava una xarxa comunitària per donar suport a la gent gran que viu sola a la ciutat. És una acció impulsada per l'Ajuntament de Barcelona, les entitats del tercer sector i la ciutadania per prevenir l'exclusió social d'aquest col·lectiu vulnerable. Amb l'ampliació a les Corts, el projecte Radars arriba a 15 barris de la ciutat.

Millorar la qualitat de vida de la gent gran que viu sola, evitar-ne l'aïllament i donar-li suport perquè pugui ser autònoma són els eixos que inspiren el projecte Radars. Ara la iniciativa s'amplia al barri de les Corts, després d'haver entrat en funcionament a la Maternitat i Sant Ramon, també al districte de les Corts.

A Barcelona, Radars fa un seguiment de 489 persones grans amb la col·laboració de 164 entitats, 200 farmàcies i uns 1.000 radars veïnals i comercials.

En el cas específic del barri de les Corts, el projecte pretén arribar a una població més gran de 65 anys de 10.071 persones, de les quals 1.400 tenen més de 75 anys i viuen soles. Es vol atendre la zona ubicada entre la travessera de les Corts, la Gran Via de Carles III, l'avinguda de Madrid i el carrer de la Riera Blanca.

A ple rendiment el juny del 2015

Des del mes de desembre està en marxa la Taula del Projecte Radars de les Corts, que inclou les associacions

<http://images.ara.cat>

veïnals i comercials de la zona. De moment, 70 dels 98 comerços de proximitat s'hi han sumat. També s'han iniciat les visites porta a porta, amb voluntaris de la Creu Roja i el suport de l'Ajuntament, per informar del projecte.

Es preveu que al llarg d'aquests mesos la gent gran s'hi adhereixi i el projecte estigui en funcionament el juny del 2015.

Un projecte d'acció comunitària

La iniciativa està coordinada des dels Serveis Socials de l'Ajuntament i té la col·laboració d'entitats veïnals i comercials, entre altres sectors. Junts vertebraven una xarxa de suport i alerta per respondre a les necessitats de la gent gran que viu sola i no té un entorn social i familiar estable que li proporcioni assistència, afecte i amiatat.

ARA Barcelona

Agenda 2015

Febrer

Dilluns 2: Celebració de la Candelera
Simeó i Anna patrons de Vida Creixent.
Basílica Sant Josep Oriol. A les 5 de la tarda.

Dijous 5: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.
Tema VI – UNA ETAPA DE FECUNDITAT.

Març

Dijous 5: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.
Tema VII – LA VOCACIÓ DE SER AVIS.

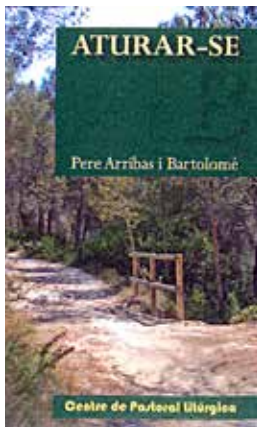
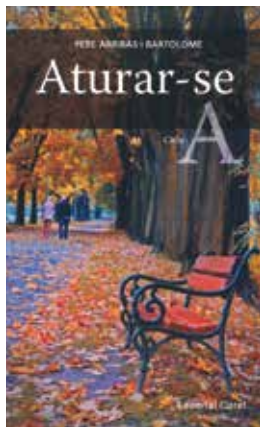
Abril

Dijous 9: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.
Tema VIII – UN TEMPS FAVORABLE.

Maig

Dijous 7: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.
Tema IX – AL LLINDAR.

Dimecres 13, XXIX Trobada Interdiocesana de Vida Creixent a Vic.
A partir del 1 d'abril podran fer-se reserves per a la trobada, a secretaria de 5 a 7 de la tarda.

En el ressò del mes de març hi haurà la informació relativa a la celebració de la Candelera i dels nostres patrons Simeó i Anna

Aquests llibres, són un recull de "reflexions", dels Evangelis de Sant Marc, any litúrgic B, i de sant Mateu, any litúrgic A. Del diaca permanent Pere Arribas i Bartolomé, al preu de 10 euros cadascun. Els trobareu a la secretaria i a les llibreries Claret.

La Secretaria de Vida Creixent romandrà oberta de dilluns a divendres en horari de 5 a 7 de la tarda, al carrer Valencia 218, 1er,2a, esq. - Barcelona - 08011

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN